

El present i el futur del valencià en el sistema educatiu

STEPV presenta
l'informe "De
l'entrebanc a la
involució" sobre
l'ensenyament en
valencià

> PÀG. 2 a 4

Educació pretén
limitar a una
matèria l'extensió
del valencià en
els PIP

> PÀG. 5

Quina educació
plurilingüe per al
País Valencià?

Vicent Pascual exposa el
pla plurilingüe d'Escola
Valenciana

> PÀG. 6 i 7

El mal exemple
del decret gallec
d'ensenyament
plurilingüe

> PÀG. 8

EDITORIAL

El valencià és de llei, i la llei s'ha de complir

Quasi un fet excepcional, les Corts valencianes van aprovar per unanimitat la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV) el 1983 i va rebre un suport popular i ciutadà innegable. Des del 1995, el resultat de la política lingüística del Partit Popular, obligat a desplegar-la i aplicar-la, ha sigut el tracte desigual per a l'alumnat i la introducció d'una triple fragmentació, que provoca un desequilibri, que cal reconduir, en el sistema educatiu valencià: per territoris, per trams educatius i per titularitat dels centres.

El creixement, lent i desequilibrat, corre perill de detindre's i començar a involucrar

Aprendre en valencià és cosa, bàsicament, dels xiquets i xiquetes d'infantil, que assistisquen a l'escola pública i si viuen en les comarques de Castelló. Com més cap al sud, menys valencià; com més edat, menys valencià. Com més escola concertada, pagada amb els diners de totes i tots, menys valencià. I l'opacitat de l'administració sobre resultats i aplicació de la llei és obstinada. Sense dades, sense valoracions, sense planificació, l'administració planteja un fals dilema i sembla interessada a obrir una batalla sense trellat: anglés contra valencià, castellà contra valencià. Enceta una xarxa de centres plurilingües i retalla els programes d'incorporació progressiva (PIP), atés que no permet el desenvolupament de la incorporació progressiva i limita a una assignatura no lingüística l'extensió. Abans, havia retallat unitats d'ESO en els programes d'ensenyament en valencià, no havia autoritzat canvis de programes en infantil, havia retallat l'oferta de programes d'ensenyament en valencià (PEV) per a batxillerat, havia retallat les partides pressupostàries per al valencià, havia deixat la catalogació lingüística del professorat de secundària per a un altre moment i havia començat a reduir el nombre d'assessores i assessors de valencià.

Amb les iniciatives esmentades de la conselleria d'Educació, el creixement, lent i desequilibrat, corre perill de detindre's i començar a involucrar. Les il·lusions i el compromís de tanta gent: professorat, alumnat, assessores i assessors, tècnics, ajuntaments, associacions cíviques, sindicats, partits polítics, i tots els esforços invertits a fer possible un avanç significatiu en l'aprenentatge i l'ús del valencià, entraran en fase de regressió. I el consens s'haurà acabat.

En aquest país, una societat moderna on el plurilingüisme és un fet que suma, incorpora i crea oportunitats laborals i econòmiques, la vertebració social i territorial s'ha de fer prenent com a base una llengua, la pròpia, tot respectant la llengua familiar de cada ciutadà. Així és sentit per la mateixa societat, com demostra l'increment continu de demanda d'ensenyament en valencià. La llengua n'és el símbol, però no sols això: "Allò que siga el poble serà la llengua, o viceversa, allò que siga la llengua serà el poble: la identificació resulta ineludible (Joan Fuster)".

Allioli

ÈPOCA IV - Núm. 241 - abril 2011 ·
SINDICAT DE TREBALLADORS I TREBALLADORES DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ. INTERSINDICAL VALENCIANA (STEPV)
DIRECTOR: Joan Blanco
COORDINADORA: Rosa Roig
REDACCIÓ COL·LABORACIÓ: Marc Candela, Vicent Esteve, Amadeu Sanz
PRODUCCIÓ: Pep Ruiz
CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA: Toni Soriano
DISSENY I MAQUETACIÓ: Gràcia Ausiàs, Jordi Boluda, Amadeu Sanz
ADMINISTRACIÓ, REDACCIÓ I PUBLICITAT: Juan de Mena, 18, baix. 46008 València. Telèfon 96 391 91 47 · Fax 96 392 43 34 · allioi.stepv@intersindical.org · www.intersindical.org/stepv · TIRATGE: 15.000 exemplars · ISSN: 1576-0197 · DEPÒSIT LEGAL: V-1.454-1981 · FRANQUEIG CONCERTAT: 46/075 · INTERSINDICAL VALENCIANA · ALACANT: Glorieta P. Vicente Mogica, 5-12. 03005 · T. 965985165 · ALCOI: Oliver, 1-5º. 03802 · T. 966540602 · ALZIRA: Avgda. Luis Suñer, 28-4t, p. 16. 46600 · T. 962400221 · BENICARLÓ: Plaça de l'Ajuntament, 3. 12580 · T. 964465283 · ELX: Maximilià Thous, 121-b. 03201 · T. 966225616 · CASTELLÓ: Marqués de Valverde, 8. 12003 · T. 964269094 · GANDIA: Sant Pasqual, 13 - 1r dta. 46700 · T. F. 962950754 · VALÈNCIA: Juan de Mena, 18. 46008 · T. 963919147 · XÀTIVA: Portal del Lleó, 8, 2º. 46800 · T. 962283067 · UNIVERSITAT D'ALACANT: Edifici Ciències Socials. Tel. 965909512 · UNIVERSITAT JAUME I CASTELLÓ: Ed. Rectorat. Campus Riu Sec. Tel. 964728812 · UNIVERSITAT DE VALÈNCIA: Blasco Ibáñez, 21. Tel. 963983018 · UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA: Camí de Vera, s/n. Tel. 963877046 · UNIVERSITAT MIGUEL HERNÁNDEZ (ELX): Maximilià Thous, 121 b. Tel. 966225616 · UNIVERSITAT CARDENAL HERRERA - CEU: Alfara del Patriarca. Tel. 963877046 · UNIVERSITAT CATÒLICA SANT VICENT FERRER: Godella. Tel. 963877046

STEPV INFORMA SOBRE L'ENSENYAMENT EN VALENCIÀ

El valencià, ofegat en un sistema fragmentat que incompleix la llei

El sindicat publica l'informe "De l'entrebanc a la involució", sobre l'estat de l'ensenyament en valencià

Inici del curs en una escola valenciana FOTO: AMADEU SANZ

Allioli

Des de l'any 1999, quan STEPV comença a publicar regularment un informe sobre la situació del valencià en l'ensenyament, les conclusions a què arribem han variat poca cosa: continuem constatant un lent desplegament de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV).

Quasi trenta anys després de l'aprovació de la LUEV, per unanimitat de les Corts valencianes, només un 29% de l'alumnat rep l'ensenyament en valencià, malgrat que hem constatat el creixement de la demanda. En l'informe, el Sindicat denuncia, també, el desequilibri territorial, per titularitat pública o privada, i per etapes educatives amb què s'aplica. La novetat d'enguany, i el que justifica el títol de l'edició del 2011 de l'informe, és el canvi d'actitud de la conselleria d'Educació envers l'ensenyament en valencià, amb

A males penes trobaríem una persona que haja pogut cursar en valencià tota l'escolarització

El Consell ha començat a canviar una política lingüística d'entrebancs per una altra d'involució

modificacions de la normativa de desplegament de la LUEV, la creació d'una xarxa de centres pretesament plurilingües a costa del valencià, les amenaces de fer desaparèixer els programes lingüístics, les retallades

de les partides pressupostàries per ajudes al valencià, la reducció del nombre d'assessors i assessores de valencià, etc.

El sindicat té la certesa que el moment és decisiu per al futur de la llengua en l'àmbit educatiu, perquè el govern valencià ha començat a canviar una política lingüística d'entrebancs per una altra, de ben diferent, d'autèntica involució contra l'extensió i consolidació del valencià en l'ensenyament.

Quasi dues generacions d'alumnat han passat pel sistema educatiu sense que la LUEV s'haja aplicat en tota l'extensió. Amb dificultat trobaríem una persona que s'haja pogut escolaritzar en valencià des dels 3 anys fins a acabar un cicle formatiu o una carrera universitària. La demora a aconseguir els objectius és ara una clara oposició a la llengua. Haurem de reclamar que el valencià és de llei, i que la llei s'ha de complir.

Objectius i fonts de l'informe

L'informe *De l'entrebanc a la involució* es proposa, per una banda, unificar les dades oficials elaborades i/o fetes públiques des de diversos organismes i institucions, per poder tindre una visió rigorosa i el més completa possible del grau de compliment de la LUEV en el sistema educatiu de règim no universitari. D'altra banda, pretén denunciar l'opacitat amb què

l'administració valenciana tracta aquest tema. No coneixem un sol informe, ni una sola valoració rigorosa i completa, ni una sola avaluació de la conselleria d'Educació sobre el valencià en l'ensenyament. Mentrestant, es promouen frívolament canvis de legislació i d'organització del sistema educatiu, sense compartir amb la comunitat educativa ni les dades, ni les anàlisis.

Fonts de l'informe

- Anuario estadístico. Las cifras de la educación en España. Ministerio d'Educació, 2011.
- Libro Blanco de la Enseñanza Secundaria, 1998-2009, Uned, 2010.
- Dossier Curs Escolar 2009/10. Conselleria d'Educació.
- Informes sobre l'ensenyament en valencià, STEPV (1999 a 2009).
- Guia de centres, Conselleria d'Educació 2009-2010

La xarxa privada, la secundària i Alacant marquen la discontinuïtat del sistema

Com més cap al sud del territori menys valencià, com més edat menys valencià, com més ensenyament concertat, pagat amb diners públics, menys valencià. A hores d'ara podem concloure que el nostre sistema educatiu és un sistema fragmentat que, per tant, no compleix la llei.

Allioli

Una anàlisi de l'aplicació de la LUEV que abaste la totalitat del sistema educatiu, mostra la lentíssima aplicació de la llei i l'escàs creixement de l'alumnat en valencià. Així mateix, l'anàlisi fa palès que les polítiques que ha aplicat el govern valencià des de l'any 1995 han consolidat forts desequilibris entre els trams educatius, entre centres públics i privats, i entre territoris. L'alumnat escolaritzat en programes d'ensenyament en valencià, representa un 29% del total de l'alumnat; mentre que l'alumnat escolaritzat en programes d'incorporació progressiva (PIP) representa el 71% –un 54,2% en zones de predomini lingüístic valencià, i un 16,8% de les zones de predomini lingüístic castellà, en les quals el valencià només s'imparteix com a assignatura.

■ 3 de cada 10 alumnes s'escolaritzen en programes d'ensenyament en valencià.

■ 5 de cada 10 alumnes s'escolaritzen en programes que incorporen progressivament el valencià. Fins ara tenien, com a mínim, una assignatura en valencià. A partir d'ara, només tindran una única assignatura en valencià.

■ 2 de cada 10 només estudien el valencià com a assignatura.

Creixement lentíssim

L'alumnat que s'escolaritza en valencià creix però ho fa lentament: en una dècada el creixement ha sigut només d'un 11%. El curs 1998/99, el percentatge d'alumnat que estudiava en valencià representava un 16% sobre el total, el curs 2007/08, la mitjana era del 27% [dades del *Libro Blanco de la Enseñanza Secundaria, 1998-2009*, Uned].

D'altra banda, l'exempció a l'assignatura de valencià continua sent permesa. En secundària, segons dades del curs 2005/06, es van "atorgar" l'exempció a un 28,66% de l'alumnat a Alacant, un 21,73% a València i un 8,67% a Castelló. Com diu la inspectora Tudi Torró en el *Llibre blanc de l'ús del valencià (AVL, 2008)*: «Una bona part de l'alumnat de les zones castellanoparlants han passat tota la seua escolaritat obligatòria sense conèixer ni aprendre una de les dues llengües oficials (...). Aquesta situació no ha fet més que perpetuar la divisió existent entre valencians que són bilingües –valencià i castellà– i valencians que són monolingües –únicament castellà».

Alumnat en els diferents programes educatius

Total del País Valencià

■ Valencià només com a assignatura ■ PIP ■ PEV/PIL
Cada figura equival a 10.000 alumnes.

Fragmentació entre etapes educatives

L'administració no només no assegura la continuïtat del sistema, dels programes d'ensenyament en valencià (PEV/PIL), sinó que els fa desaparèixer mentre que l'alumnat avança al llarg de l'escolarització.

Mentre que un 35,9% de l'alumnat en infantil s'acull a programes PEV/PIL, un 33,3% ho fa en primària, només un 27,3% pot continuar fent-ho en ESO. En batxillerat un 18% en tindrà la sort i un 4,6%, en formació professional. L'educació especial només atén un 1% d'alumnat en valencià, cap alumne en batxillerat a distància. Als centres de FPA –formació permanent d'adults– o ensenyaments artístics, no figura alumnat en valencià, segons dades del curs 2006/07.

Alumnat que estudia en valencià

Per etapes

Infantil

Primària

Secundària

Batxillerat

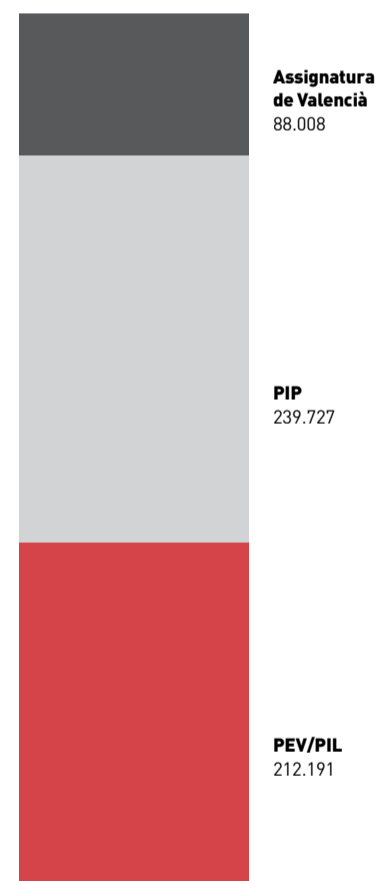
En entrar al sistema, 4 de cada 10 xiquets i xiquetes escullen programes en valencià, en passar a primària només podran fer-ho 3, que es convertiran en 2 en arribar a l'ESO, en quedarà només 1 en batxillerat, que desapareixerà finalment, i es convertirà en cap si tria cicles formatius. El camí no pot ser més decebedor. Com més edat menys valencià: de 4 a 0.

Fragmentació entre la xarxa pública i la privada

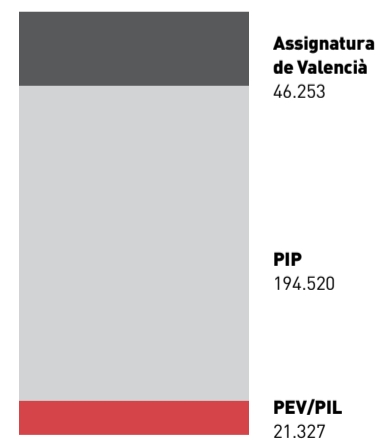
S'ha consolidat una doble xarxa pública/privada per a l'ensenyament en valencià. El 93,09% de l'alumnat escolaritzat en valencià ho fa en centres públics mentre que només un 6,32% ho fa en la privada concertada, i un 0,59% en la privada. És a dir, no arriba a un de cada deu que ho fa en la xarxa privada.

S'ha de tindre en compte que de cada 10 alumnes de tot el sistema educatiu valencià, 7 s'escolaritzen en la xarxa pública i 3 ho fan en la privada, una quantitat important d'alumnat que queda, pràcticament, al marge dels programes en valencià. L'alumnat escolaritzat en la xarxa privada concertada se situava en el 32% en el curs 2009-2010, d'un total de 796.889 alumnes.

El valencià en la xarxa pública

El valencià en la xarxa privada

Només un alumne de cada 20 dels que s'escolaritzen en la xarxa privada concertada ho fa en valencià; 15 s'escolaritzen en PIP –sense que es conega ni una dada sobre el seguiment–, i 2, ubicat en les zones de predomini lingüístic castellà, només estudia el valencià com a assignatura.

Fragmentació entre territoris

La població valenciana es concentra majoritàriament a les demarcacions de València i Alacant i, a una gran distància, se situa Castelló. Pel que fa a l'alumnat, segons dades del curs 2010/11 de cada 10 alumnes escolaritzats en tot el sistema, 5 s'ubiquen a la demarcació de València, quasi 4 a la d'Alacant i només 1 a la de Castelló.

Alumnat que estudia en valencià

Per territoris

Dels 5 escolaritzats a la demarcació de València, només 1,5 estudia en valencià, cosa que representa menys d'un 30%. A la demarcació d'Alacant, dels 4 escolaritzats només mig, menys d'un 20%, ho fa en valencià. La demarcació de Castelló, amb una incidència mínima sobre la globalitat de l'alumnat, és la que escolaritza en valencià un major percentatge, un 50%, cosa que significa que la meitat d'1 ho fa en valencià.

La ciutat de València

València ciutat, amb 797.654 habitants, representa vora un 20% de la població resident en les zones de predomini lingüístic valencià, i és, també, el nucli més important de població escolaritzada. Per tant, analitzar-ne la situació esdevé essencial. El que se'n desprén és summament preocupant i decebedor.

València se situa per davall de la mitjana per a tot el sistema, i manifesta un comportament diferent i poc ajustat a llei. (Quadre 1, Quadre 2, Quadre 3)

a) De 10 xiquetes i xiquets que comencen amb 3 anys, se n'escolaritzen en valencià 1,5, que es mantenen, si fa no fa, fins a l'ESO. En passar a batxillerat se'n perd 1; si opta per un cicle formatiu haurà de renunciar a la llengua.

b) El percentatge sobre el total de l'alumnat escolaritzat en valencià cau quasi 21 punts per a la capital del País Valencià: d'un 29% global per a tot el sistema, València només té un 8% d'alumnat escolaritzat en valencià en tots els trams, 15.360 d'un total de 121.001.

STEPV INFORMA SOBRE L'ENSENYAMENT EN VALENCIÀ

Les ciutats tendeixen a bandejar el valencià

Les ciutats valencianes de més de 30.000 h fan palés el desequilibri nord-sud i entre les etapes educatives

Allioli
Dels poc més de 5 milions d'habitants del País Valencià, segons el padró del 2010, les poblacions amb més de 30.000 habitants representen el 47% (2.411.600 h). La importància del pes demogràfic d'aquestes ciutats, per tant, ha centrat l'atenció del sindicat per a estudiar la situació del valencià i, especialment, en els trams inicials d'escolarització. En concret, hem centrat l'estudi en els cursos d'entrada i d'eixida d'infantil i primària, és a dir, als tres anys i als 11-12 (6é de primària).

Segons les dades, de les 23 ciutats valencianes amb més de 30.000 habitants, només 7 ofereixen més grups en valencià que en castellà en infantil 3 anys: quatre a Castelló (Castelló, Vila-real, Borriana i la Vall d'Uixó), dues a València (Gandia i Mislata) i una a Alacant (la Vila Joiosa). En primària es redueix a cinc (les mateixes, tret de Mislata i la Vila Joiosa).

En infantil, per davall de la mitjana global del 36% d'ensenyament en valencià en aquest tram en tot el sistema, hi ha 12 poblacions: sis a València (València, Paterna, Burjassot, Torrent, Sagunt i Ontinyent) i sis a Alacant (Alacant, Elx, Benidorm, Alcoi, Sant Vicent del Raspeig i Petrer). En primària, amb un percentatge global del 33%, hi ha 11 poblacions que ofereixen menys grups en valencià respecte a la mitjana del País Valencià (les mateixes, tret de Sagunt).

Per titularitat del centre, es constata novament el desequilibri de l'oferta entre la pública i la privada. Mentre que en totes les poblacions sempre hi ha oferta de grups en valencià, en la privada no. En infantil, hi ha 12 poblacions, de les 23 estudiades, que no ofereixen cap grup en valencià en els centres concertats: set a València (Sagunt, Paterna, Mislata, Alzira, Burjassot, Ontinyent i Xirivella), cinc a Alacant (Elx, Benidorm, Alcoi i Petrer). En primària, cal afegir al llistat Alacant i Vila-real.

La població escolaritzada en valencià en els centres públics d'aquestes poblacions arriba al 45% en infantil i al 40% en primària, mentre que en els centres concertats, només al 6% i al 5%, respectivament.

També s'observa que hi ha més alumnat en valencià en infantil (32%) que en primària (28%).

Per consegüent, es manté el desequilibri entre pública i privada i entre territoris. A més, mostra que l'alumnat en valencià creix en els

grups de tres anys. I mostra que al final de primària ja s'ha perdut alumnat en valencià.

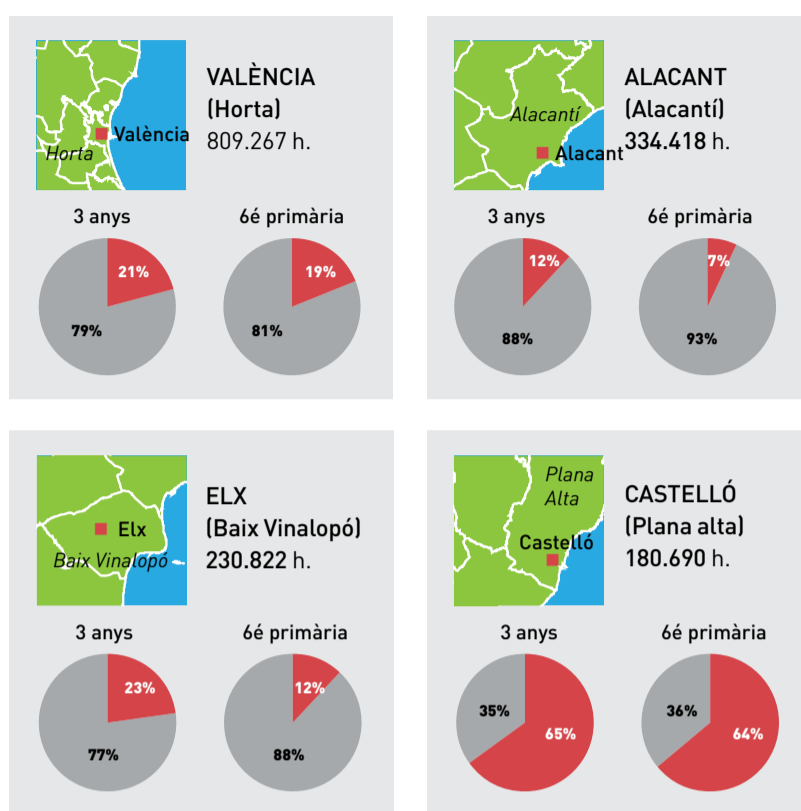
A la demarcació d'Alacant, l'estudi de les principals ciutats en mostra el creixement, però també la desatenció. Les dues ciutats més importants del País Valencià, després de València, estan situades a les comarques meridionals: Alacant i Elx. La seua situació es troba sota mínims pel que fa l'ensenyament en valencià.

Les constants de l'anàlisi les podem resumir en:

- a) La planificació del creixement de grups no existeix: cada ciutat té el seu percentatge específic. No hi ha un paral·lelisme entre l'ús social del valencià i l'oferta en ensenyament (casos com Alcoi, Ontinyent, Alzira o Dénia, per exemple).
- b) La constant, però, mostra que en arribar a 6é s'ha perdut alumnat en valencià.
- c) La xarxa privada no assumeix la part que li correspon, sobretot en les grans ciutats.

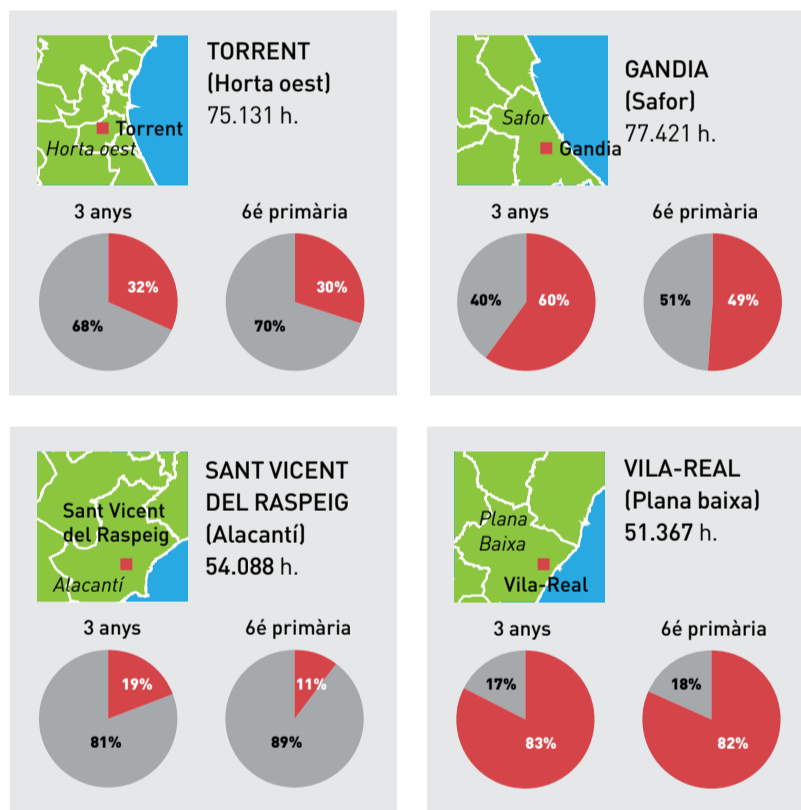
Les grans capitals

En les grans capitals valencianes es confirma el patró de com més al sud, menys valencià. Tant Alacant com Elx presenten uns percentatges baixíssims d'escolarització en valencià. Si mirem la xarxa concertada, no hi ha cap centre en aquestes ciutats que impartisca ensenyament en valencià.

Els contrastes de les ciutats mitjanes

En ciutats amb una demografia semblant -Torrent i Gandia o Sant Vicent del Raspeig i Vila-real-, no és possible trobar cap patró que siga indicatiu de l'existència d'una planificació de l'extensió del valencià com a llengua vehicular de l'ensenyament. Altra vegada, el contrast entre una ciutat del nord, Vila-real, i una del sud, Sant Vicent, ambdues amb predomini lingüístic valencià, és significatiu de la manca de voluntat de planificació.

■ PIP ■ PEV/PIL

CIUTAT	HABITANTS	3 ANYS				TOTAL	6É PRIMÀRIA				TOTAL
		GRUPS	PEV/PIL %	PIP %	GRUPS		PEV/PIL %	PIP %	GRUPS		
València.	797.654	54	20,69	207	79,31	261	55	18,77	238	81,23	293
Alacant	322.673	17	11,81	127	88,19	144	9	6,57	128	93,43	137
Elx	222.422	24	22,64	82	77,36	106	12	12,12	87	87,88	99
Castelló	172.624	51	65,38	27	34,62	78	52	64,20	29	35,80	81
Gandia	77.421	18	60,00	12	40,00	30	19	51,35	18	48,65	37
Torrent	75.131	13	31,71	28	68,29	41	12	30,00	28	70,00	40
Benidorm	69.058	8	30,77	18	69,23	26	4	13,33	26	86,67	30
Sagunt	63.359	11	35,48	20	64,52	31	10	35,71	18	64,29	28
Alcoi	60.700	6	21,43	22	78,57	28	6	22,22	21	77,78	27
Paterna	59.043	5	16,13	26	83,87	31	5	16,13	26	83,87	31
Vila-real	49.341	19	82,61	4	17,39	23	18	81,82	4	18,18	22
Sant Vicent del Raspeig	49.341	5	19,23	21	80,77	26	2	10,53	17	89,47	19
Mislata	43.336	13	59,09	9	40,91	22	8	47,06	9	52,94	17
Alzira	43.038	9	47,37	10	52,63	19	9	47,37	10	52,63	19
Dénia	42.704	9	50,00	9	50,00	18	8	36,36	14	63,64	22
Burjassot	37.402	3	17,65	14	82,35	17	3	20,00	12	80,00	15
Ontinyent	36.695	5	29,41	12	70,59	17	5	29,41	12	70,59	17
Petrer	33.486	5	31,25	11	68,75	16	4	26,67	11	73,33	15
Borriana	33.255	11	68,75	5	31,25	16	10	66,67	5	33,33	15
Vall d'Uixó	31.978	15	93,75	1	6,25	16	15	93,75	1	6,25	16
Vila Joiosa	30.550	8	61,54	5	38,46	13	5	41,67	7	58,33	12
Xirivella	30.212	5	41,67	7	58,33	12	5	41,67	7	58,33	12
Alaquàs	30.177	6	37,50	10	62,50	16	6	37,50	10	62,50	16
TOTAL	2.411.600	320	31,78	687	68,22	1007	282	27,65	738	72,35	1020

Educació limitarà l'extensió del valencià en els PIP i en els centres plurilingües

STEPV presentarà recursos contra les modificacions normatives que prepara el govern de la Generalitat

Allioli

La conselleria d'Educació va anunciar, al febrer, una modificació del funcionament dels programes lingüístics amb una retallada dels programes d'incorporació progressiva (PIP), i de la posada en marxa, el curs que ve, d'una nova xarxa de centres plurilingües.

A més, la conselleria publicarà una ordre que regula la transició de l'alumnat entre primària i secundària, en la negociació de la qual va rebutjar la proposta d'STEPV per a garantir que l'alumnat de primària en programes d'ensenyament en valencià continuara aquests programes en el pas a secundària. Recordem que actualment uns 90.000 alumnes no poden continuar els estudis en valencià en secundària.

Una única matèria en valencià

L'administració ha proposat la modificació de l'article 10 del Decret 79/84 sobre l'aplicació de la LUEV

que consisteix a limitar l'extensió del valencià a només una matèria a partir del tercer curs de primària i en els territoris de predomini lingüístic valencià. Fins ara s'establí un mínim d'una matèria en valencià, la qual cosa permetia l'extensió del valencià a altres àrees curriculars.

Les conseqüències d'aquesta mesura són greus, perquè modifica un programa d'ensenyament arbitràriament, sense haver-ne avaluat el resultat; impossibilita que el 71% de l'alumnat valencià, que actualment estudia en PIP, amplie les matèries en valencià; impedeix la consecució dels objectius de la LUEV, entre els quals, aconseguir la mateixa competència lingüística de l'alumnat en les dues llengües oficials; deixa en una situació d'inferioritat el valencià a l'hora d'introduir un model plurilingüe i integrador en l'ensenyament; afecta les condicions laborals perquè obliga el professorat que fins ara impartia matè-

ries en valencià a fer-ho en castellà; i limita l'autonomia dels centres i la concreció dels dissenys particulars dels programes aprovats pel Consell Escolar.

Els centres plurilingües arraconen el valencià

STEPV s'ha oposat al model de centres plurilingües que ha dissenyat la conselleria perquè és voluntari i selectiu, ja que afectarà només els centres que compleixen determinats requisits. Discrimina, per tant, l'alumnat dels centres que no es puguin acollir a la xarxa. A més, atorga privilegis als centres perquè es veuran afavorits en les convocatòries de formació, investigació, experimentació i innovació educativa i lluiran un distintiu a la porta; també es premiarà el professorat amb punts en el concurs de trasllats i per al reconeixement dels sexennis, amb la qual cosa s'incorporen diferències d'oportunitats a l'hora d'optar a un canvi de plaça i diferències salarials entre el professorat.

A més, margina el valencià respecte a la llengua estrangera –i subsidiàriament respecte al castellà–, perquè s'introduirà una matèria no lingüística en llengua estrangera –preferentment anglès– que s'anirà ampliant progressivament sense limitacions, al contrari que les matèries que es podran oferir en valencià en els PIP –màxim una–. Una altra mesura greu que regula és la pos-

L'ordre discrimina l'alumnat dels centres que no es puguin acollir a la xarxa

Portada de l'informe d'STEPV De l'entrebanc a la involuó

sibilitat que l'alumnat trie la llengua en què s'examinarà de les matèries no lingüístiques, fet que contravé a totes les indicacions europees sobre plurilingüisme.

Però encara n'hi ha més: la concreció de l'ordre queda en mans del professorat, que ha de desenvolupar els currículums, els materials i els recursos necessaris, mentre la conselleria es desentén de dotar els centres dels recursos necessaris. A més, els centres hauran d'elaborar un projecte lingüístic amb les actuacions generals i específiques per aplicar el model plurilingüe. No es té en compte el disseny particular del programa lingüístic i, en conseqüència, crea interferències amb la normativa actual.

STEPV ja ha anunciat la intenció de recórrer contra aquesta ordre quan es publique en el DOCV, perquè interpreta que vulnera la normativa actual d'ensenyament bilingüe que emana de la LUEV.

Què són els programes bilingües?

Programa d'ensenyament en valencià (PEV)

En els centres d'educació infantil i primària va adreçat a xiquets i xiquetes majoritàriament valencianoparlants. En els centres d'educació secundària el programa s'adreça tant a l'alumnat valencianoparlant com castellanoparlant. Aquest programa té el valencià com a llengua principal, prestigia la llengua pròpia de l'alumnat, augmenta la competència lingüística i també assegura l'assoliment d'un bon domini del castellà. També possibilita l'oportunitat d'adquirir un domini formal de la llengua i d'afavorir l'òptima adquisició tant del castellà com d'altres llengües.

Programa d'immersió lingüística (PIL)

Dissenyat per a xiquets i xiquetes majoritàriament castellanoparlants perquè així s'integren lingüísticament des de l'inici de l'escolaritat. Per a l'alumnat castellanoparlant el fet d'iniciar l'escolaritat en valencià suposa quasi l'única possibilitat de dominar-la. El castellà, com a àrea i com a llengua d'instrucció, s'incorpora a partir del primer o segon cicle de primària.

Programa d'incorporació progressiva (PIP)

En els centres ubicats a les poblacions de predomini lingüístic valencià també es pot adoptar aquest programa, en el qual la llengua base d'aprenentatge és el castellà. Inclou, fins ara, com a mínim una matèria no lingüística, impartida en valencià a partir del tercer curs de l'educació primària. I en secundària, inclou dues matèries, fins a la introducció de la limitació a només una com a màxim.

Programa d'ensenyament bilingüe enriquit (PEBE)

Aquest programa permet la incorporació en el programa d'educació bilingüe d'una llengua estrangera amb caràcter vehicular des del 1r cicle d'educació primària. S'estableixen uns cronogrames per a la incorporació de la llengua estrangera segons el programa bilingüe del centre.

Zones de predomini lingüístic castellà

Mentre que a les zones de predomini lingüístic valencià, els centres han d'adoptar un dels programes anteriors, en canvi, a les zones castellanoparlants no hi ha aquesta obligació, per tant, la majoria de l'alumnat només té l'àrea lingüística de valencià en aquesta llengua.

Per un model plurilingüe respectuós amb la llengua pròpia

STEPV insta al professorat, als claustres i als consells escolars a mostrar el rebuig a les modificacions normatives que pretenen marginar el valencià. En la pàgina web del Sindicat trobaràs un model d'escript per a fer arribar a la Conselleria d'Educació en el qual us convidem a manifestar el rebuig a la modificació

del Decret 79/84 sobre l'aplicació de la LUEV que limita l'extensió del valencià en els Programes d'Incorporació Progressiva; exigir a la Conselleria una planificació en matèria de política lingüística, que permeta que tot l'alumnat valencià acabe l'ensenyament obligatori amb les mateixes competències en les dues

llengües oficials, i que corregisca la triple fragmentació –territorial, per etapes i segons la titularitat pública o privada dels centres. I, finalment, negociar amb la comunitat educativa la introducció d'un model plurilingüe a partir dels programes més eficaços per a l'adquisició de llengües estrangeres.

Tres llengües, almenys, i per a tot l'alumnat

Valencià i castellà són llengües oficials segons el que estableix la Constitució i l'Estatut d'Autonomia. La normativa estatal i autonòmica que desplega aquest manament superior estableix, per al territori de predomini lingüístic valencià, que valencià i castellà han de ser ensenyats obligatòriament en el sistema educatiu i que tots els alumnes han d'assolir un domini igual d'ambdues llengües, mentre que per al territori de predomini lingüístic castellà s'hi fa una excepció.

Pel que fa a les llengües estrangeres, quan la llei formula els objectius educatius no parla de domini, sinó d'expressar-se amb fluïdesa i correcció. El diferent paper social d'unes llengües i d'altres ho explica sobradament.

Per a aconseguir aquests objectius s'ha d'optar per un model d'ensenyament plurilingüe eficaç. Sobre la qüestió, la conselleria d'Educació ja afirmava, el 1991, que "Tota planificació lingüística, si es vol eficaç, ha de tenir en compte tots i cadascun dels factors que configuren el context en què ha de ser aplicada (...) aquest pla d'ensenyament ha de partir, d'una banda, del fet indefugible que la Comunitat Valenciana

està configurada per trets idiosincràtics singulars –medi geograficonatural, estructura socioeconòmica, patrimoni cultural, personalitat històrica, tarannà vital i una complexa i encara conflictiva situació sociolingüística, que el converteixen en una entitat sociopolítica amb personalitat pròpia i que exigeixen una resposta pròpia al fet educatiu; i, de l'altra, de l'ordenament legal diferencial... (1)". Paraules assenyades atés que reconeixen que: a) la qüestió és complexa; i b) que cal respondre de manera planificada.

Res d'açò podem trobar en el projecte d'ordre pel qual el departament d'educació de la Generalitat pretén crear, de manera immediata, una xarxa de centres anomenats plurilingües. En primer lloc, perquè els objectius polítics i educatius que són al principi de tot requereixen que el model educatiu a aplicar siga universal, és a dir, abaste el conjunt de la població escolar. La conselleria, en canvi, preveu una xarxa on s'ingressa voluntàriament, tant des de l'educació infantil com des de la secundària postobligatòria. Tot val, no hi ha gradació, sinó simple oportunitat i conveniència de cada centre educatiu, perquè també és cada

centre el que posa els mitjans, començant pel professorat format, que, com sabem, no és estable. Es tracta, per tant, d'una xarxa a què s'entra i de què s'ix segons un munt de circumstàncies. En conseqüència, l'alumnat no tindrà assegurat un model plurilingüe progressiu que l'acompanye al llarg de tota l'escolaritat. Una vegada més, la xarxa de centres públics viurà un dels fets més rellevants del moment sense l'assistència planificada dels poders públics, com ja va passar amb les construccions escolars. Tindrem barracots lingüístics?

Així mateix, els empresaris de l'ensenyament privat tenen emparaulat amb sectors del govern valencià la cessió de sòl públic per a construir-hi centres. La mateixa patronal que fa poques setmanes va constituir, al costat del Col·legi Oficial de Pedagogs (presidit pe un familiar d'un alt càrrec de la conselleria d'Educació), la marca de qualitat que s'atorgarà a l'excel·lència en matèria educativa.

Si una cosa i l'altra acaben tenint relació, el temps i la política ho diran.

(1) Un model educatiu per a un sistema escolar amb tres llengües. Juny, 1991.

PER UNA ESCOLA PLURILINGÜE

Concentració a la plaça de Manises el 2 d'abril per l'escola pública FOTO: AMADEU SANZ

QUINA EDUCACIÓ PLURILINGÜE PER AL PAÍS VALENCIÀ?

VICENT PASCUAL

A la vista dels missatges ambigus i contradictoris que circulen, és natural que el professorat es faça algunes preguntes bàsiques sobre què és l'educació plurilingüe i quina és la millor manera d'aplicar-la en el nostre context.

Què és l'educació plurilingüe i intercultural?

En el context valencià, l'educació plurilingüe i intercultural ha de ser un model educatiu que es proposa l'adquisició per part de tots els alumnes i les alumnes d'una competència plurilingüe en les llengües curriculars, una competència acadèmica elevada en les diferents àrees adquirida mitjançant l'ús vehicular de tres o més llengües, i la capacitat de conviure en una societat progressivament multilingüe i multicultural.

La potenciació de la nostra llengua i cultura tot convertint-la en el nucli organitzador del currículum, i la normalització de l'ús social, administratiu i acadèmic del valencià en els centres i el sistema educatiu.

Com hauria d'organitzar-se el sistema educatiu per a aconseguir aquests objectius?

Per aconseguir aquests objectius, tenint en compte la legislació vigent i l'experiència en educació bilingüe dels darrers anys, el sistema educatiu hauria d'organitzar-se en programes plurilingües que foren la continuació natural dels programes bilingües actuals:

A. A l'educació infantil i primària, dos programes òptims —el Programa Plurilingüe d'Ensenyament en Valencià (PPEV) i el Programa Plurilingüe d'Immersió Lingüística (PPIL)— i un programa de mínims —el Programa Plurilingüe d'Incorporació Progressiva (PPIP).

B. A l'educació secundària, un programa òptim —el Programa Plurilingüe d'Ensenyament en Valencià (PPEV)— i un programa de mínims —el Programa Plurilingüe d'Incorporació Progressiva (PPIP).

Com hauria de concretar el centre el programa plurilingüe que vol aplicar?

A partir del context, cada centre concretaria el seu Projecte Lingüístic —format pel Pla d'Ensenyament i ús vehicular de les Llengües (l'actual DPP) i el Pla de Normalització del Valencià (l'actual PNL). L'equip de professores i professors hi especificaria els objectius, debatiria i consensuaria l'organització, els mitjans i els recursos per a aconseguir-los, i establiria les mesures d'avaluació.

Quina és la metodologia adequada per a aplicar un projecte plurilingüe a l'aula?

L'educació plurilingüe no pot construir la competència plurilingüe dels alumnes i les alumnes a partir del tractament independent de cada llengua. L'educació plurilingüe exigeix un plantejament global de l'ensenyament i ús vehicular de totes les llengües i la utilització d'enfocaments plurilingües a l'aula en línia amb les propostes del Consell d'Europa, especialment els enfocaments plurilingües integrats: el Tractament Integrat de les Llengües (TIL) i el Tractament Integrat de les Llengües i els Continguts de les àrees no lingüístiques (TILC).

Quines mesures organitzatives exigirà als centres?

L'educació plurilingüe no és una innovació que pugui ser aplicada individualment per qualsevol professora o professor. Exigeix un plantejament global que implica tots els cicles i etapes, i la totalitat del professorat del centre. Aquest plantejament global és el que permet una coordinació vertical i horitzontal de continguts i metodologies, una organització flexible de l'alumnat per tal d'adequar-hi la intervenció didàctica i un ensenyament en equip en què cada professora o professor assumeix amb la resta de l'equip la responsabilitat compartida pel que fa a l'assoliment dels objectius tant lingüístics com disciplinars.

Quins serien els recursos necessaris?

L'aplicació d'un projecte plurilingüe és una tasca erigida de dificultats. No es pot pretendre, doncs, que el professorat inici

la implantació de un projecte d'educació plurilingüe sense el suport i els recursos necessaris per a planificar-lo, aplicar-lo i avaluar-lo. Entre altres, necessita materials curriculars idonis, assessorament i formació durant l'aplicació del projecte, suport de l'administració i de la comunitat educativa i els recursos humans i materials necessaris.

Com s'avaluarà el projecte plurilingüe?

El projecte d'educació plurilingüe d'un centre no és un procés que pugui avançar de manera segura sense el seguiment i control adequats. Una avaluació periòdica permetria la comprovació del rendiment del centre, l'establiment de plans de millora, la dotació de recursos suplementaris d'acord amb les dificultats del centre i la comparació del nivell d'èxit de diferents projectes lingüístics de centres distints en contextos semblants per tal de descobrir els factors que influeixen en aquest èxit.

Trobareu més informació al document *L'escola valenciana. Un model d'educació plurilingüe i intercultural per al sistema educatiu valencià*: http://www.fev.org/lesclaus/Model_escola_plurilingue.pdf

Vicent Pascual va nèixer a Silla (Horta Sud) el 1944. És especialista en el camp de l'educació plurilingüe, treballa en la Unitat per l'Educació Multilingüe de la Universitat d'Alacant.

Quines característiques haurien de tindre aquests programes?

PPEV	PPIL	PPIP
Ensenyament del Valencià (L1) des de l'EI.	Ensenyament del Valencià (L2) des de l'EI.	Ensenyament del Valencià des de l'EI.
Instrucció sistemàtica inicial a la lectoescriptura en valencià.		Instrucció simultània començant per la llengua de l'alumne.
L'anglès s'incorpora als 3 o 4 anys. Ho fa com a llengua d'instrucció i disposa del 25% del temps d'ús vehicular. La incorporació del castellà s'ajorna fins a l'acabament del cicle primer o començament del segon d'educació primària.		
		Si el castellà s'incorpora als 3 anys, l'anglès s'ajorna al cicle primer d'educació primària, tot atorgant-li el 33% del temps d'ús vehicular.
Ús majoritari del Valencià (L1) com a llengua d'instrucció.	Ús majoritari del Valencià (L2) com a llengua d'instrucció.	Ús vehicular del valencià mai per davall del 50% de l'horari de les ANL.

Una vista de l'Aula Magna de la Universitat de València durant l'acte d'Escola Valenciana FOTO: Escola Valenciana

JAUME FULLANA, DE LA COMISSIÓ D'ENSENYAMENT D'ESCOLA VALENCIANA

“Posar obstacles a l'ensenyament en valencià, no és educació plurilingüe”

El 26 de febrer, la Federació Escola Valenciana va presentar la proposta de Vicent Pascual “Un model d'educació plurilingüe i intercultural per al sistema educatiu valencià”, a l'Aula Magna de la Universitat de València.

Allioli

Hi va intervenir, a més de l'autor, Vicent Brotons, de la Unitat d'Educació Multilingüe de la Universitat d'Alacant, organisme encarregat d'elaborar la proposta. Jaume Fullana, portaveu de la comissió d'ensenyament de la Federació, ens va fer la introducció tot dedicant l'atenció al context en què situa el document.

Quins són els objectius l'educació plurilingüe al nostre territori?

L'escola ha de garantir que tot l'alumnat tinga, en finalitzar els estudis obligatoris una competència equilibrada de les llengües oficials i han de ser capaços d'interactuar bàsicament amb una o dues llengües estrangeres.

Que hem après al llarg d'aquests últims anys d'educació bilingüe?

Sabem més coses sobre com hem d'ensenyar els mestres i sabem més coses sobre com aprenen els xiquets i xiquetes... Entre altres coses, hem après, pel que fa a l'educació plurilingüe i intercultural, que els programes que millor s'ajusten als objec-

El valencià no és un problema en els estudis, sinó la condició necessària per a l'excel·lència

L'escola ha de garantir que tot l'alumnat tinga una competència equilibrada de les llengües oficials

tius que tots compartim són els PIL i els PEV.

Des d'on partim?

Es fa evident que, per a avançar, cal partir del coneixement que tenim del que volem millorar. En el món educatiu estem posats a avaluar. Una altra cosa és que l'avaluació impregne també la política educativa, l'acció dels governants. Una cosa és el coneixement i una altra, de ben diferent, és l'acció... Observem amb molta preocupació que hi ha una gran distància entre els objectius que es formulen i la realitat.

Quines deficiències observa Escola Valenciana pel que fa a l'aplicació de programes plurilingües al nostre territori?

Pel que fa a la formació del professorat, que molts mestres arriben encara als centres educatius sense competència lingüística en valencià, fet que constitueix una entrebanc per a l'aplicació dels programes. La formació permanent del professorat s'ha convertit, en general, en una qüestió merament administrativa més adreçada a la promoció personal que a donar resposta a les necessitats del sistema. Com a exemple, podem tindre present la reducció de la plantilla d'assessors

lingüístics en més del 50% en el curs 2010-2011, una retallada que constitueix a hores d'ara una autèntica barrera per a la formació dels docents.

Estem preocupats pel desenvolupament normatiu. Sabem que l'educació plurilingüe s'ha d'emmarcar dins d'una planificació que va des de l'educació infantil i que es desplega progressivament i amb coherència a través de les diferents etapes del sistema educatiu fins a la universitat. No obstant això, encara no es garanteix la continuïtat dels programes d'educació plurilingüe en els instituts, mentre que l'assignatura d'EpC en anglés, la incorporació del xinés mandarí o els programes experimentals amb presència vehicular testimonial de les llengües oficials són alguns exemples d'actuacions puntuals de la conselleria, que es caracteritzen per la improvisació i que no encaixen en una política educativa plurilingüe global i coherent”.

Quin és el missatge que hem de transmetre a la nostra societat?

Posar obstacles a l'ensenyament en valencià, no és educació plurilingüe; posar obstacles a l'ensenyament en valencià és tornar cap a l'educació monolingüe i és un incompliment de la llei. El valencià no és un problema en els estudis de les xiquetes i xiquets valencians, sinó més aviat la condició necessària per a l'excel·lència.

Jaume Fullana

L'aprenentatge de llengües ha de tindre una base científica

STEPV i Escola Valenciana solen estar d'acord quan fan propostes adreçades al món educatiu. Totes dues entitats estan d'acord amb el fet que l'ensenyament ha de ser una mitjà de transformació social, un factor de progrés per al conjunt de la ciutadania i que, per tant, ha de partir de la cultura pròpia des d'on guaitar i intervenir en la resta del món. Ens interessa, per consegüent, la solidaritat, tant cap a dins de casa com cap a fora.

Escola Valenciana explica en aquestes pàgines com s'ha d'abordar el repte de l'educació multilingüe: fent valdre l'experiència acumulada en els darrers 25 anys d'educació bilingüe cal avançar incorporant el coneixement d'una o més llengües estrangeres, i cal fer-ho d'una manera assenyada i planificada, i per al conjunt de la població, perquè tothom es beneficie dels avanços en matèria

educativa. STEPV i Escola Valenciana reconeixen que els programes PIL i PEV són els més eficaços per a assolir els objectius que marca la llei per a la formació lingüística de l'alumnat, tal com posen en relleu els estudis pertinents, perquè tenen en compte el context social i s'adeqüen al que planteja la psicolingüística.

En el cas valencià, la llengua pròpia té una posició social minoritzada, mentre que el castellà és la llengua dominant. En aquestes condicions, les experiències d'arreu del món en educació bilingüe ens diuen que la llengua minoritzada serà millor assolida si té una posició en el sistema educatiu que compense aquesta situació, és a dir, si és la llengua vehicular. També sabem que les llengües s'aprenen en la mesura que s'usen, que s'empren en situacions de comunicació. Per això cal que la llengua estrangera haja de ser usada per a ser apresada en l'escola. Tot açò necessita que l'aprenentatge de totes tres llengües

Els PIL i PEV són més eficaços amb els objectius de la llei per a la formació lingüística de l'alumnat

signa introduït amb criteris educatius, d'acord amb el que la psicolingüística ens diu sobre l'aprenentatge de les llengües: immersió en les llengües minoritzades, assoliment de la lectoescriptura primer en una de les llengües minoritzades, després en la resta. Comptat i debatut, l'aprenentatge de llengües ha de tindre una base científica i no ideològica, sense prejudis.

Que els objectius d'aprenentatge de les llengües oficials siguin igualitaris no ho

discuteix ningú, si més no sobre el paper. Una altra cosa és el que es fa, perquè no sempre la lletra i l'acció van de la mà. Si no discutim que valencià i castellà es coneixen i es puguen usar en condicions d'igualtat, haurem de fer tot allò que ens porte a assolir aquest objectiu i a descartar el que no ens serveix. Fem amb les llengües com fem amb les matemàtiques i amb la biologia: optem pel que funciona, que dona resultats òptims per a la major part de la població, tenint en compte les condicions de partida.

Estem d'acord amb Escola Valenciana que els xiquets i les xiquetes tenen molt a guanyar si es fan les coses bé, per això no escatimem esforços per continuar mantenint vies de diàleg i de reflexió amb les nostres institucions, amb els partits polítics, amb les universitats, amb la societat valenciana en general. Així és com podrem fer passos decisius cap a una autèntica educació plurilingüe.

La política lingüística del PP a la Generalitat

Setze anys (1995/2011) d'atacs a la unitat de la llengua i d'entrebancs a l'extensió del valencià

	 L'ORGANITZACIÓ DEL SISTEMA	 LA UNITAT DE LA LLENGUA	 QUÈ EN VA DIR ALLIOLI
1995	Supressió de la direcció general de Política Lingüística. Suspensió de la publicació del llibre <i>Per a argumentar</i> , per la transcripció d'una conversa telefònica d'Eduardo Zaplana en què expressava la seua ruïna econòmica.	Derogació de l'homologació dels certificats de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià de la Generalitat Valenciana amb els de les Illes Balears i Catalunya.	No es pot publicitar la tolerància multicultural i practicar públicament una excloent identificació amb una única "unidad de destino" moral, cultural i política.
1996	Desapareixen les subvencions a centres privats, i l'ajuda als públics, per a la promoció de l'ensenyament en valencià. S'alenteix la creació d'unitats de tres anys en centres públics per donar temps que se'n crearen en els centres privats. Els centres públics de primària i de secundària s'adscriuen entre si. S'assegura la continuïtat dels programes en valencià en l'ESO, però desapareix en la postobligatòria.		"... Si el sistema educatiu fóra una taula amb quatre potes, el mapa escolar en seria una. Perquè no trontolle, en falten tres: les plantilles (...), la planificació lingüística (...) i l'adscripció del professorat (als nous llocs de treball) i les seues condicions laborals"
1997	Els llocs de treball d'infantil i primària es van catalogar tots com a bilingües, però es va permetre que el professorat s'hi adscriguera sense haver de demostrar que tenia coneixements suficients de valencià.	Censura en llibres de text. Les Corts, mitjançant una proposició no de llei, demanaven al ministeri d'Educació i Cultura la deshomologació entre els títols universitaris de Filologia Catalana.	"La conselleria ha mamprés, més que una adaptació a la legislació autonòmica i a la realitat social, una pura i dura depuració ideològica i política dels llibres de text, duta a terme per tal d'acostar-se a les tesis secessionistes que mantenen."
1998		Les Corts aprovaven la creació de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, que havia de permetre superar el conflicte lingüístic.	El sindicat denuncia la resolució de les Corts (PP, UV i IPCV) que insta a la persecució del professorat que utilitza el terme País Valencià i equipara valencià i català.
1999	La mesa sectorial d'Educació signa l'acord de plantilles de secundària, amb què la conselleria es compromet a catalogar lingüísticament els llocs de treball de secundària. Mai no s'ha complert.	El Consell, per tal d'impedir la denominació de català prevista per la norma estatal per a l'ensenyament a les escoles oficials d'idiomes, decideix no aplicar el Reial Decret 47/1992, pel qual s'estableixen els ensenyaments de les llengües espanyoles.	"Aborda, per primera vegada, la catalogació lingüística dels llocs de treball dels instituts per tal de donar compliment a la LUEV i assegurar la continuïtat de les línies en valencià entre la primària i la secundària."
2002	Els decrets que regulen els currículums de secundària i batxillerat modifiquen la matèria de Valencià: llengua i literatura per a deixar-hi fora els autors i autores no nascuts al País Valencià.	Un decret regula el requisit lingüístic per a l'accés a la funció pública docent no universitària. Les convocatòries d'oposició exigeixen el requisit lingüístic però exclouen la titulació de Filologia Catalana.	En la normativa d'oposicions se suprimeix l'expressió <i>equivalent</i> que apareixia junt a la llicenciatura de Filologia valenciana. Per al sindicat la publicació d'un decret distint al negociat és una burla i un atac greu a la negociació col·lectiva.
2003		El Consell suprimeix de l'Estatut de la UJI la referència a la llengua catalana (diverses sentències dels TSJCV i del Tribunal Suprem permeten mantindre aquesta denominació). També ho intentarà amb els la UV i la UA.	"És impropri d'un govern que es proclama civilitzat i de centre l'ostentació de menyspreu al criteri científic una vegada i una altra enunciat per les nostres autoritats acadèmiques amb el suport unànime de la Filologia Romànica."
2004		El conseller de Cultura, Alejandro Font de Mora, irromp en la reunió de l'AVL on s'havia d'aprovar el dictamen que havia de reconèixer obertament la unitat de la llengua catalana, i amenaça de dur als tribunals els acadèmics si aprovaven aquest dictamen.	"Font de Mora, que va entrar a l'AVL com el cavall de Pavía per impedir el seu dictamen sobre la unitat de la llengua; ignora les sentències del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, Tribunal Suprem i Tribunal Constitucional sobre la mateixa qüestió."
2008	Educació per a la Ciutadania en anglés en secundària. La conselleria obliga el professorat d'Anglés a traduir les classes impartides pel professorat que té atribuïda la matèria.		"Amb l'ordre sobre la impartició de Ciutadania, els responsables educatius han violentat la dignitat dels professionals, les dones i els homes que treballen cada dia a les aules i que no accepten la imposició d'una normativa tan absurda."
2009	Font de Mora introdueix el xinés mandarí com a matèria optativa en secundària. Comença a aplicar-se un programa plurilingüe en tres col·legis de primària, en què el 80% de les matèries s'impartiran en anglés, un 10% en castellà i un 10% en valencià.		Font de Mora ha convertit el seu departament en un subproducte del Club de la comèdia. Si foren escenificacions amb estil podríem qualificar-les d'imaginatives, però el gust que destil·len s'assembla més al ball del chiqui-chiqui que a una discreta actuació teatral.
2010	Els pressuposts per a 2010 eliminen la subvenció a STEPV per al foment del valencià. És l'únic sindicat que pateix aquesta retallada. La conselleria no autoritza la creació de línies en valencià en alguns centres i suprimeix 19 places de l'assessoria de valencià. Arran de les queixes d'un pare, la conselleria incompleix tota normativa existent en permetre a una alumna cursar en castellà la matèria de Coneixement del medi.	S'aprova la nova Llei de la Funció Pública sense la incorporació del requisit lingüístic per a l'accés, exigida per Intersindical Valenciana. Es reconeix implícitament la titulació de català en les oposicions a través d'un circumloqui legal. Més de 30 sentències del TSCV, el Tribunal Suprem i el Constitucional, la majoria a instàncies de STEPV, reconeixen la validesa d'aquesta titulació.	"Després de vora trenta sentències del TSJCV i del TS, el conseller Alejandro Font de Mora ha signat dues resolucions en què, entre les titulacions que eximeixen de fer la prova de valencià, figuren les llicenciatures "que disposa l'annex del Reial Decret 1954/1994, de 30 de setembre", un circumloqui formal que remet a una norma legal que només recull la denominació de Filologia Catalana per a referir-se a matèries connexes amb la llengua pròpia." [233]
2011	La conselleria proposa una ordre de creació d'una xarxa de centres plurilingües en què es margina el valencià. També pretén modificar els PIP per limitar a només una matèria l'ensenyament en valencià.	Acció Cultural del País Valencià tanca els repetidors de TV3 escampats arreu del territori valencià obligada per les multes a què la sotmet la Generalitat Valenciana.	L'alumne ha d'assolir un domini igual del castellà i el valencià. Pel que fa a les llengües estrangeres, quan la llei formula els objectius educatius no parla de domini, sinó d'expressar-se amb fluïdesa i correcció, en funció del seu paper social.

PLURILINGÜISME GALLEC

Un mal exemple

En novembre de 2010 el conseller Font de Mora explicava a la premsa en una visita a Galícia el model lingüístic que vol per al futur: "Queremos introducir en el programa electoral del PP en Valencia un modelo lingüístico similar al de aquí". El model consisteix a una única oferta per a tot el sistema que suprimeix les línies educatives que tenen com a llengua vehicular el gallec. El decret del PP va provocar un fort rebuig des del món educatiu i social.

SONIA FERNÁNDEZ

Malgrat que fa pocs mesos que està en vigor l'anomenat decret de plurilingüisme, podem dir que el dany que ha fet al gallec és ja enorme, perquè ha col·locat en una situació d'indefensió absoluta el professorat compromés amb la normalització lingüística i ha imposat el castellà com a llengua d'iniciació escolar entre l'alumnat infantil tant d'entorns gallegoparlants com dels castellanoparlants, emparant-se en la preferència de les famílies. I això malgrat que resulta evident la voluntat decidida de la Xunta de no vetllar pel compliment del seu propi decret de plurilingüisme: no s'ha obert cap expedient al nombrosíssim professorat que continua impartint docència en gallec, com mai se'n va obrir cap, amb altres decrets en vigor i altres governs en la Xunta, al professorat que impartia docència en castellà de matèries que havien de ser impartides en gallec. Sí que és cert, però, que s'ha obert la porta a denúncies –alguna ja iniciada–, impossibles amb la legislació anterior, per part dels grups de pressió afins al PP. No obstant això, el preu polític a pagar davant hipotètics expedients per ensenyar en gallec és sens dubte massa alt fins i tot per a aquest govern, de manera que es conformen –i no és poc– d'haver frenat l'augment de professorat que impartia docència en gallec no tant per compromís personal com per compliment de l'anterior decret, i d'haver eliminat els llibres de text en gallec d'una gran quantitat de matèries.

No podem dir el mateix de l'aplicació de la "consulta a les famílies" per a escollir la llengua d'iniciació escolar en l'educació infantil. Encara no s'han fet públics, per més que s'ha demanat a la Conselleria, els resultats de la consulta, però les dades que coneix el Sindicato de Trabajadoras e Trabajadores do Ensino de Galiza (STEG) és que, si bé quasi un 40% de famílies van escollir el gallec com a llengua d'iniciació, només un 12% de l'alumnat s'escolaritza, en infantil, en aquesta llengua: la disparitat entre el percentatge de mares i pares que demanen l'escolarització en gallec i el nombre de famílies a les quals se'ls reconeix aquest dret, mostra a les clares la perversió del model dissenyat pel govern del PP.

Per descomptat, l'aspecte legitimador per justificar la reducció de matèries en gallec –la introducció d'una llengua estrangera– ni es compleix ni es preveu que es complisca a mitjà termini. La mesura estrela en educació de l'actual govern gallec topa amb la realitat de la falta de professorat qualificat i es frena davant el temor a les conseqüències legals de la seua aplicació generalitzada entre alumnat no voluntari, a més de la seua incidència sobre les xifres de fracàs escolar. Heus ací l'abast del frau d'aquest decret, que només garanteix la competència lingüística de l'alumnat en castellà.

*Membre del Secretariado Nacional do STEG